

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Dokument z posiedzenia

A6-0029/2009

27.1.2009

SPRAWOZDANIE

w sprawie utworzenia europejskiej legitymacji zawodowej dla dostawców usług
(2008/2172(INI))

<Commission>{IMCO}Komisja Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów

Sprawozdawczynie: Charlotte Cederschiöld

PR_INI

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI	8

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie utworzenia europejskiej legitymacji zawodowej dla dostawców usług (2008/2172(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/36/WE z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych¹,
- uwzględniając dyrektywę 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie usług na rynku wewnętrznym²,
- uwzględniając decyzję nr 2241/2004/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie jednolitych ram wspólnotowych dla przejrzystości kwalifikacji i kompetencji (Europass)³,
- uwzględniając zalecenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie ustanowienia europejskich ram kwalifikacji dla uczenia się przez całe życie⁴,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 6 grudnia 2007 r. skierowany do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, pt. „Mobilność, instrument na rzecz większej liczby lepszych miejsc pracy: europejski plan działania na rzecz mobilności w zatrudnieniu (2007-2010)” (COM(2007)0773),
- uwzględniając komunikat Komisji skierowany do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z dnia 11 grudnia 2007 r. pt. „Wniosek dotyczący wspólnotowego programu lizbońskiego 2008-2010” (COM(2007)0804),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 maja 2007 r. w sprawie wpływu i konsekwencji wyłączenia usług zdrowotnych z zakresu zastosowania dyrektywy w sprawie usług na rynku wewnętrznym⁵,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 27 września 2007 r. w sprawie zobowiązań dostawców usług transgranicznych⁶,
- uwzględniając art. 45 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów (A6-0029/2009),

¹ Dz.U. L 255 z 30.9.2005, s. 22.

² Dz.U. L 376 z 27.12.2006, s. 36.

³ Dz.U. L 390 z 31.12.2004, s. 6.

⁴ Dz.U. C 111 z 6.5.2008, s. 1.

⁵ Dz.U. C 102 E z 24.4.2008, s. 279.

⁶ Dz.U. C 219 E z 29.8.2008, s. 312.

- A. mając na uwadze, że prawo obywateli Unii Europejskiej do osiedlania się lub do świadczenia usług gdziekolwiek na terytorium UE jest podstawową swobodą jednolitego rynku, która obejmuje prawo do wykonywania zawodu prowadząc działalność na własny rachunek lub na podstawie umowy o pracę w państwie członkowskim niebędącym państwem, w którym kwalifikacje zawodowe zostały zdobyte,
- B. mając na uwadze, że zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. c) Traktatu, jednym z celów Wspólnoty jest zniesienie przeszkód w swobodnym przepływie osób i świadczeniu usług między państwami członkowskimi,
- C. mając na uwadze, że większa mobilność osób i usług między państwami członkowskimi oraz regionami jest zasadniczym elementem realizacji strategii lizbońskiej na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia oraz że może ona zwiększyć wydajność poprzez wniesienie nowych perspektyw, pomysłów i umiejętności,
- D. mając na uwadze, że mobilność w Unii Europejskiej jest nadal niewielka, ponieważ zaledwie 4% pracowników mieszkało i pracowało kiedyś w innym państwie członkowskim, a obecnie około 2% mieszka i pracuje w innym państwie członkowskim¹,
- E. mając na uwadze, że nadal istnieją poważne przeszkody utrudniające osobom, które tego pragną, podjęcie pracy w innym państwie członkowskim, a 20% skarg, które wpłynęły do SOLVIT w 2007 r., dotyczy uznawania kwalifikacji zawodowych wymaganych do wykonywania zawodu regulowanego,
- F. mając na uwadze, że ze względu na brak zgłoszenia środków transpozycji dyrektywy 2005/36/WE Komisja wszczęła wobec wielu państw członkowskich postępowania w sprawie naruszenia przepisów na mocy art. 226 Traktatu,
- G. mając na uwadze, że punkt preambuły 32 dyrektywy 2005/36/WE przewiduje, że „Wprowadzenie przez stowarzyszenia lub organizacje zawodowe legitymacji zawodowych na szczeblu europejskim mogłoby ułatwić mobilność przedstawicieli danych zawodów, w szczególności poprzez przyspieszenie wymiany informacji pomiędzy przyjmującym państwem członkowskim a państwem członkowskim pochodzenia. Legitymacja zawodowa powinna umożliwiać monitorowanie kariery osób wykonujących dany zawód, które prowadzą działalność w różnych państwach członkowskich. Legitymacje te, przy pełnym poszanowaniu przepisów dotyczących ochrony danych, mogłyby zawierać informacje na temat kwalifikacji zawodowych danej osoby (dotyczące uniwersytetu lub instytucji, w których uzyskała ona wykształcenie, posiadanych kwalifikacji, doświadczenia zawodowego), jej miejsca prowadzenia działalności, sankcji nałożonych na tą osobę w związku z wykonywaniem zawodu oraz informacje dotyczące właściwego organu.”
- H. mając na uwadze, że w wyżej wymienionej rezolucji w sprawie wpływu i konsekwencji wyłączenia usług zdrowotnych z zakresu zastosowania dyrektywy w sprawie usług na rynku wewnętrznym Parlament apeluje „o ustanowienie europejskiej karty

¹ Badanie Eurobarometru nr 64.1 z 2005 r. dotyczące mobilności geograficznej i mobilności na rynku pracy

umożliwiającej dostęp do informacji o kompetencjach tych pracowników opieki zdrowotnej oraz udostępnienie tych informacji pacjentom”,

Mobilność transgraniczna

1. wspiera wszystkie inicjatywy, których celem jest ułatwienie mobilności transgranicznej jako środka umożliwiającego skuteczne funkcjonowanie rynków usług i pracy oraz jako środka stymulującego wzrost gospodarczy w UE;
2. podkreśla odpowiedzialność UE za dalsze ułatwanie mobilności geograficznej i zawodowej poprzez zwiększanie przejrzystości kwalifikacji, ich uznawania i porównywalności, a także zapewnienie bezpieczeństwa pacjentów i konsumentów;
3. podkreśla jednak konieczność skuteczniejszego koordynowania przez Komisję inicjatyw mających na celu ułatwienie i pobudzenie mobilności zawodowej między państwami członkowskimi, takich jak EUROPASS (życiorys europejski), EURES (portal mobilności zawodowej) oraz europejskie ramy kwalifikacji (EQF), a także poszczególnych sieci korzystających z finansowania lub współfinansowania wspólnotowego, zajmujących się tymi kwestiami, takich jak SOLVIT, IMI, EUROGUIDANCE i ENIC/NARIC;
4. podkreśla wspólną odpowiedzialność społeczeństwa obywatelskiego, w tym pracodawców, związków, organizacji zawodowych i właściwych organów, za ułatwanie i zwiększanie mobilności w obrębie rynku wewnętrznego;

Transpozycja dyrektywy 2005/36/WE

5. wzywa państwa członkowskie opóźniające się z transpozycją dyrektywy 2005/36/WE, której należało dokonać przed 20 października 2007 r., do wprowadzenia w życie niezbędnych ustaw, rozporządzeń i przepisów administracyjnych;
6. wzywa Komisję do podjęcia działań wobec państw członkowskich, które jeszcze nie dokonały transpozycji dyrektywy 2005/36/WE;
7. wzywa Komisję do zawarcia w sprawozdaniu, jakie przygotuje zgodnie z art. 60 ust. 2 dyrektywy 2005/36/WE, oceny wpływu stosowania art. 7 tej dyrektywy na mobilność;
8. wzywa państwa członkowskie do przyjęcia bardziej zharmonizowanego podejścia do kwestii uznawania kwalifikacji i kompetencji, w celu uproszczenia procedur administracyjnych i zmniejszenia kosztów ponoszonych przez przedstawicieli zawodów;

Konieczność wprowadzenia europejskiej legitymacji zawodowej

9. jest zdania, że należy określić, jaką wartość dodaną stanowić będzie dla większości zawodów europejska legitymacja zawodowa, oprócz istniejących środków ułatwiających mobilność i zachęcających do niej;
10. zauważa, że w niektórych regulowanych przepisami i zharmonizowanych zawodach, jak prawnicy czy pracownicy sektora zdrowia, europejskie legitymacje zawodowe są już w przygotowaniu, ale w innych zawodach, zharmonizowanych w mniejszym stopniu lub wcale, wprowadzenie legitymacji zawodowych wydaje się trudne, ponieważ przepisy

państw członkowskich różnią się od siebie, i należy najpierw zatwierdzić i uznać wzajemne dane dotyczące kwalifikacji;

11. zwraca uwagę na fakt, że europejska legitymacja zawodowa mogłaby być przydatna nawet w przypadku zawodów nieregulowanych i niezharmonizowanych, ponieważ pełniłaby rolę informacyjną w szczególności dla pracodawców i konsumentów, co dotyczyłoby większości wolnych zawodów;
12. zachęca Komisję do podsumowania różnych inicjatyw mających na celu opracowanie legitymacji zawodowych i przedstawienia ich reprezentatywnego spisu Parlamentowi Europejskiemu.
13. wzywa Komisję do rozpatrzenia przedstawionych przez przedstawicieli zawodów inicjatyw w celu sprawdzenia, czy europejska legitymacja zawodowa, obok innych środków, mogłaby:
 - (a) przyczynić się do bezpieczeństwa obywateli w przypadku kontaktu z dostawcą usług transgranicznych, ponieważ obywatel mógłby sprawdzić tożsamość i kwalifikacje dostawcy usług przy pomocy legitymacji zawodowej,
 - (b) doprowadzić do uproszczenia procedur administracyjnych i redukcji kosztów oraz, w dłuższej perspektywie, zastąpić papierową dokumentację i zwiększyć przejrzystość,
 - (c) zachęcać do świadczenia usług tymczasowych,
 - (d) zachęcać do świadczenia odpowiednich usług wysokiej jakości w Unii Europejskich i krajach trzecich,
 - (e) być nośnikiem odpowiednich informacji skierowanych do odbiorców usług, tak aby poprawić zdrowie i bezpieczeństwo klienta;
 - (f) służyć jako środek komunikowania pracodawcom (w sektorze publicznym i prywatnym) odpowiednich informacji celem ułatwienia rekrutacji transgranicznej;jest zdania, że jakiegokolwiek dalsze publiczne kroki powinny być związane z wyraźnym opisem rodzajów zawodów i szczególnych potrzeb, które legitymacja powinna obejmować;

Cechy europejskiej legitymacji zawodowej

14. jest zdania, że jakakolwiek legitymacja zawodowa, jeśli będzie wystarczająca potrzeba jej utworzenia, powinna być tak prosta, łatwa i liberalna jak to tylko możliwe i nie powinna nakładać żadnych nowych obciążeń biurokratycznych, oraz że mogłaby ona stworzyć „wspólny język” kwalifikacji niektórych zawodów;
15. podkreśla, że europejska legitymacja zawodowa nie powinna mieć negatywnych skutków na mobilność transgraniczną oraz, że powinna być stosowana jedynie jako dowód prawa do przemieszczania się, nie będąc jego warunkiem; podkreśla, że nie powinno się zabronić poszczególnym grupom oferowania ich usług w innych państwach

członkowskich oraz, że legitymacja nie powinna tworzyć nowych przeszkód, szczególnie dla osób z niskimi konkretnymi kwalifikacjami;

16. podkreśla, że korzystanie z jednej bądź kilku europejskich legitymacji zawodowych powinno brać pod uwagę różnorodność, np. aby uwzględniać różnice między zawodami bądź różnice między państwami członkowskimi; uważa, że grupy zawodowe powinny same finansować opracowywanie i wdrażanie europejskiej legitymacji zawodowej, jeśli uznają to za stosowne;
17. podkreśla, że jeżeli dana grupa zawodowa już dysponuje krajową legitymacją zawodową, ze względów praktycznych wskazane jest połączenie funkcji krajowej legitymacji i europejskiej legitymacji zawodowej;
18. podkreśla, że informacje zawarte w europejskiej legitymacji zawodowej powinny być wiarygodne, aktualizowane i zatwierdzone przez właściwe władze krajowe; jest zdania, że informacje zawarte w życiorysach EUROPASS powinny również znaleźć się na europejskiej legitymacji zawodowej;
19. podkreśla, że dostęp do danych zawartych w legitymacji powinien spełniać najwyższe standardy w zakresie ochrony prywatności;
 - o
 - o o
20. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	22.1.2009
Wynik głosowania końcowego	+ : 34 - : 0 0 : 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Cristian Silviu Buşoi, Charlotte Cederschiöld, Janelly Fourtou, Evelyne Gebhardt, Martí Grau i Segú, Malcolm Harbour, Christopher Heaton-Harris, Iliana Malinova Iotova, Alexander Graf Lambsdorff, Kurt Lechner, Toine Manders, Nickolay Mladenov, Catherine Neris, Zita Pleštinská, Karin Riis-Jørgensen, Zuzana Roithová, Heide Rühle, Leopold Józef Rutowicz, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Eva-Britt Svensson, Marianne Thyssen, Bernadette Vergnaud, Barbara Weiler
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Emmanouil Angelakas, Wolfgang Bulfon, Colm Burke, Giovanna Corda, Brigitte Fouré, Joel Hasse Ferreira, Filip Kaczmarek, Olle Schmidt
Zastępca(y) (art. 178 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Jean-Pierre Audy, Michel Teychenné